

Några anpassningar av redovisningsföreskrifterna

2007-07-02

**Sammanställning av remissvar och FI:s
bemötanden avseende ändringar i
redovisningsföreskrifterna för 2007**

INNEHÅLL

INLEDNING	1
1. ANPASSNINGAR TILL RR 2006	1
1.1 Bakgrund och sammanfattning	1
1.2 Ändringar genom RR 30:06	1
1.3 Ändringar genom RR 32:06	2
1.4 Hänvisningar till URA 47	6
1.5 Övriga frågor med anknytning till RR 30 och RR 32	7
2. DELÅRSRAPPORT	8
2.1 Bakgrund och sammanfattning	8
2.2 Ändringar i 8 kap. FFFS 2006:16	9
2.3 Ändringar i 8 kap. i FFFS 2006:17	9
2.4 Ändringar i 8 kap. i FFFS 2006:18	10
3. REDOVISNING AV PREMIEINKOMST OCH SKATT PÅ TRAFIKFÖRSÄKRINGSPREMIE	12
3.1 Redovisning av premieinkomst	12
3.2 Skatt på trafikförsäkringspremie	13
4. LEASING	14
4.1 Bakgrund och sammanfattning	14
4.2 Avskrivning enligt en progressiv metod	14
4.3 Nedskrivning	15
4.4 Upplysningar	16
4.5 Komponentavskrivningar	16
4.6 Säkringsredovisning	17
4.7 Ikraftträdande	17

Kontaktperson på FI: Åsa Andersson 08-787 82 29, asa.andersson@fi.se

Inledning

Finansinspektionen (FI) har i maj 2007 remitterat förslag till ändringar i redovisningsföreskrifterna som ska träda i kraft den 1 juli 2007. I denna promemoria sammanfattas remissförslagen, remissvaren och FI:s bemötande samt slutliga ställningstaganden.

1. Anpassningar till RR 2006

1.1 Bakgrund och sammanfattning

Redovisningsrådets rekommendation RR 30:05 Kompletterande redovisningsregler för koncerner gäller, till följd av allmänna råd i Finansinspektionens redovisningsföreskrifter, både för noterade och onoterade finansiella företags koncernredovisningar som upprättas enligt IAS-förordningen. Rekommendationen RR 32:05 Redovisning för juridiska personer gäller på samma sätt för alla finansiella företags årsredovisningar och koncernredovisningar enligt svenska regler, så kallad lagbegränsad IFRS.

Redovisningsrådet har antagit nya versioner av nämnda rekommendationer (RR 30:06 och RR 32:06). Dessa trädde ikraft den 1 januari 2007 och tillämpas enligt sina övergångsregler för räkenskapsår som påbörjats då. En tidigare tillämpning uppmuntras. Rekommendationerna utfärdades i december 2006 och kunde inte beaktas i FI:s redovisningsföreskrifter för räkenskapsåret 2007 (FFFS 2006:16 och FFFS 2006:17).

I Förslagspromemoria 1, Tillämpning av Redovisningsrådets rekommendationer RR 30:06 och RR 32:06, daterad den 15 maj 2007, föreslås hur finansiella företag bör tillämpa de nya reglerna i RR 30:06 och RR 32:06.

Remissinstanser som yttrat sig i denna del är:

- FAR SRS
- Försäkringsbolaget If – genom Försäkringsförbundet
- Rådet för finansiell rapportering
- Skatteverket
- Svenska Bankföreningen

1.2 Ändringar genom RR 30:06

Förslag

Vårt förslag innebar att redovisningsföreskrifterna bör hänvisa till RR 30:06 Kompletterande redovisningsregler för koncerner, utan att införa några nya tillägg eller undantag. Anpassningar om detaljupplysningar om ersättningar och förmåner till ledande befattningshavare omfattades inte av förslagspromemorian utan kommer att remitteras separat under hösten 2007.

Remissinstanserna

Förslagen i denna del har lämnats utan erinran. Se dock kommentarer om ersättningar och förmåner till ledande befattningshavare under avsnitt 1.5 nedan.

FI:s ställningstagande

Förslaget genomförs av de skäl som anges i promemorian.

1.3 Ändringar genom RR 32:06

1.3.1 Ikraftträdande och innebörden i FI:s hänvisning till RR 2005

Förslag

Ändringarna i redovisningsföreskrifterna föreslogs träda ikraft så snart som möjligt och tillämpas första gången i års- och koncernredovisningar för räkenskapsåret 2007. De nya reglerna föreslogs även tillämpas i delårsrapporter som upprättas efter ikraftträdandet samt även få tillämpas i en årsredovisning och koncernredovisning som upprättas efter ikraftträdandet men som avser räkenskapsår som påbörjats under 2006.

Remissinstanserna

Svenska Bankföreningen och Rådet för finansiell rapportering anger att FI inte bör genomföra förändringarna i redovisningsföreskrifterna från den 1 juli dels på grund av den korta anpassningstiden för företagen, dels på grund av att förändringar i redovisningsprinciper bör ske vid ingången av ett räkenskapsår.

FI:s ställningstagande

Det bör noteras att innebörden i förslaget var att redovisningsföreskrifterna inte skulle ändras och således förelåg ingen retroaktivitet i tillämpningen och inte heller en kort omställningsperiod för företagen. Svenska Bankföreningen och Rådet för finansiell rapportering har dock tolkat FI:s hänvisning till RR 32:05 på så sätt att denna ändras i och med att RR 32:06 tillät en tidigare tillämpning. FI håller i och för sig inte med om denna tolkning och det är inte heller FI:s avsikt att utan prövning låta ändringar i Redovisningsrådets rekommendationer slå igenom i redovisningsföreskrifterna. För att förtydliga detta kommer därför de nya hänvisningarna till RR 30:06 och RR 32:06 kompletteras med att hänvisningen avser rekommendationen, *i enlighet med den version som är fastställd i december 2006.*

1.3.2 Redovisning av finansiella garantiavtal och säkringsredovisning där dotterföretag, intresseföretag och joint venture är motpart

Förslag

Vi föreslog en ändring i de nya redovisningsföreskrifterna som innebär att dessa hänvisar till RR 32:06, som därmed gäller för alla finansiella företag. De nya reglerna i RR 32:06 skulle enligt förslaget tillämpas med följande anpassningar.

- Undantaget från IAS 39, som innebär att finansiella garantiavtal till förmån för dotterföretag, intresseföretag eller joint venture inte

behöver tas upp i balansräkningen, föreslogs inte få tillämpas (se RR 32:06 punkt 70). Detta motiverades bland annat av att IAS 39 är av särskild vikt för finansiella företags verksamhet, att det är särskilt angeläget att alla skulder beaktas i finansiella företag där det är vanligt att garantier lämnas i den löpande affärsverksamheten och att undantaget under vissa förutsättningar eventuellt skulle kunna tillämpas på befintliga avtal om försäkring.

- Undantagen från IAS 21 och IAS 39, som innebär att skulder som utgör ett säkringsinstrument vid valutasäkring inte behöver omvärderas till balansdagens kurs och att säkringsredovisning kan ske med anskaffningsvärdering enligt äldre regler i RR 8, föreslogs inte heller få tillämpas (se RR 32:06 punkt 43 och 71). Detta motiverades främst av att finansiella företag, till skillnad från icke-finansiella företag, obligatoriskt ska värdera derivatinstrument och andra tillåtna finansiella instrument till verkligt värde enligt ÅRKL och ÅRFL samt att finansiella företag hittills tillämpat IAS 39 utan motsvarande undantag.

Remissinstanserna

De flesta remissinstanser har inte invänt mot förslaget. *FAR SRS* och *Svenska Bankföreningen* har avstyrkt promemorians förslag i denna del. *Rådet för finansiell rapportering* har generellt avstyrkt förändringar i redovisningsföreskrifterna från och med den 1 juli 2007 och i vart fall avsteget från RR 32:06 punkt 70.

FAR SRS anser att det är rimligt att FI har samma ambition som Rådet för finansiell rapportering när det gäller vilka undantag från fullständig IFRS-tillämpning som är nödvändiga av skatteskäl. De inser att FI inte kan ändra värderingsregler i lag, men anser att FI istället skulle kunna utfärda särregler om säkringsredovisning i årsredovisningen. Konsekvenserna för kapitaltäckningen borde också ha belysts mer utförligt. *Svenska Bankföreningen* kritiserar promemorians bedömning att sådana finansiella garantier som avses i RR 32:06 punkt 70 är relativt ovanliga. De anger att sådana finansiella garantiavtal förekommer och ofta uppgår till betydande belopp. De anger att det inte är rimligt att FI ignorerar betydelsen av de skattekonsekvenser som Rådet för finansiell rapportering funnit och som skulle sätta de finansiella företagen i en orimlig skattesituation. De anser inte heller att stora koncernmässiga garantiavtal som inte ingåtts på marknadsmässiga villkor bör få påverka värderingen. Enligt Bankföreningens uppfattning är det inte heller FI:s uppgift att begränsa finansiella företags möjligheter att hantera sin skattesituation. *Rådet för finansiell rapportering* har anfört liknande synpunkter i fråga om undantaget från RR 32:06 punkt 70. De tillägger att argumenten i promemorian att företagets affärsverksamhet delvis består i att utställa garantier är svagt mot bakgrund av att de garantier som förekommer inom koncerner kan ha en från den ordinarie verksamheten kraftigt avvikande karaktär. Kravet på komplicerade marknadsvärderingsmodeller har också varit ett tungt vägande skäl för att införa undantaget.

Även när det gäller det föreslagna undantaget från RR 32:06 punkt 43 är det enligt *Svenska Bankföreningen* inte rimligt att FI ignorerar betydelsen av de skattekonsekvenser som Rådet för finansiell rapportering funnit. Det är

vanligt förekommande att banker använder skulder i utländsk valuta för att valutasäkra. De upprepar även här att det inte är FI:s uppgift att begränsa finansiella företags möjligheter att hantera sin skattesituation. Förekomsten av 4 kap. 6 § ÅRKL, som innebär att tillgångar och skulder som inte tas upp till sitt verkliga värde ska omräknas till balansdagens kurs om de inte utgör skydd mot valutakursförändringar, markerar också enligt *Svenska Bankföreningen* att lagstiftaren sett ett särskilt behov av att banker inte ska behöva räkna om tillgångar och skulder som ingår i valutasäkringar till balansdagens kurs.

Svenska Bankföreningen delar promemorians bedömning att undantaget i RR 32:06 punkt 71 inte kan tillämpas av finansiella företag på grund av krav i ÅRKL att värdera derivat till verkligt värde. Men begränsningen följer redan av lag varför något särskilt undantag inte behövs i redovisningsföreskrifterna.

Skatteverket anser att det till följd av undantaget från RR 32:06 är önskvärt av redovisnings- och skatteskal att FI preciserar bokföringen när en garanti lämnas och löses upp.

FI:s ställningstagande

Remissförslaget genomförs med följande avvikelser.

För närvarande införs inte något explicit undantag från RR 32:06 punkt 70, vilken medger vissa undantag från IAS 39 om redovisning av finansiella garantiavtal. Nuvarande allmänna råd om att garantier bör redovisas i balansräkningen kompletteras i stället med en kompletterande hänvisning till RR 32:06. Det införs inte heller något specifikt undantag från IAS 32:06 punkt 43, vilken medger vissa undantag från IAS 39 vid säkringsredovisning av dotterföretag, intresseföretag och joint ventures.

Redovisningsföreskrifterna bör främja att finansiella företags årsredovisningar och koncernredovisningar så långt möjligt upprättas i överensstämmelse med godkända internationella redovisningsstandarder. Motivet för detta har utförligt beskrivits tidigare. Detta är vägledande för FI:s redovisningsnormgivning. Tidigare har dock samtidigt undantag i RR 32:06 som motiveras av sambandet redovisning och beskattning som princip fått tillämpas i finansiella företags årsredovisningar, om inte annat motiverats av de finansiella företagens särskilda reglering eller särskilda verksamhet.

Av remissvaren framgår att finansiella garantier av det slag som omfattas av undantaget i RR 32:06 punkt 70 är av större betydelse än vad som antagits i promemorian. Detta är i och för sig inte skäl för att frågå förslaget. Vid ändringar av IAS 39 avvisade också IASB argumentet att på grund av bl.a. värderingssvårigheter ha avvikande regler i juridisk person för garantiavtal avseende dotterföretag och liknande (se promemorian s. 7). Ett undantag från RR 32:06 punkt 70 och 43 väcker dock den mer principiella frågan om hur FI bör hantera en intresseavvägning mellan redovisningsändamål och sambandet mellan redovisning och beskattning. FI är inte beredd att ta definitiv ställning i denna principfråga i detta sammanhang utan avser att återkomma i denna fråga. Ett specifikt undantag från RR 32:06 punkt 70 och 43 bör därför inte genomföras för närvarande. En restriktiv tillämpning av

undantaget i RR 32:06 punkt 70 bör också kunna tillgodose att undantaget inte missbrukas avseende garantier som faller inom ramen för den ordinarie affärsverksamheten. FI avser därför att ytterligare följa upp tillämpningen av redovisningspraxis och kan vid behov återkomma med förslag på reglering. För att FI:s gällande särföreskrifter ska vara konsekventa med RR 32:06 bör emellertid nuvarande allmänna råd i bilagorna till balansräkningen, som mera generellt anger att finansiella garantier bör tas upp i balansräkningen, kompletteras med ett undantag för det fall som avses i RR 32:06 punkt 70.

I sammanhanget kan erinras om att undantaget i fråga däremot inte bör tillämpas i koncernredovisningar enligt lagbegränsad IFRS. Mot denna bakgrund saknas också skäl för att nu behandla konsekvenserna i kapitaltäcknings- och solvenssammanhang. I detta sammanhang kan dock noteras att FI:s preliminära bedömning är att kapitalkravet normalt sett inte påverkas av om en finansiell garanti initialt redovisas i balansräkningen till sitt verkliga värde jämfört med om åtagandet enbart redovisas som en post inom linjen.

Undantaget från RR 32:06 punkt 71 för finansiella företag har däremot godtagits av remissinstanserna. Vi anser att det är värdefullt att undantaget, som är motiverat av tvingande bestämmelser i ÅRKL och ÅRFL, klart framgår av redovisningsföreskrifterna såväl för kreditinstitut och värdepappersbolag som för försäkringsföretag. I denna genomförs remissförslaget.

Genom ändringarna i förhållande till remissförslaget saknas skäl för att förskjuta införandet av föreskriftsändringarna i denna del, såsom Rådet för finansiell rapportering föreslagit. Tvärtom är det mycket angeläget att redovisningsföreskrifterna nu hänvisar till, och även i övrigt anpassas till RR 30:06 och RR 32:06, bland annat genom att nya lättnadsregler utöver RR 32:06 får tillämpas av onoterade företag.

1.3.3 Övriga ändringar genom RR 32:06

Förslag

Vårt förslag innebar bland annat att de nya lättnadsreglerna i IFRS 1, som RR 32:06 medger, även ska få tillämpas i finansiella företags årsredovisningar och koncernredovisningar enligt lagbegränsad IFRS. Vi föreslog vidare att inte heller försäkringsföretag bör använda verkligt eller omvärderat värde enligt IFRS 1 punkt 16-19 som antaget anskaffningsvärde.

Undantaget från IAS 16 om kostnadsföring av s.k. treårsinventarier bör inte tillämpas i koncernredovisningen (se RR 32:06 punkt 31), eftersom det enbart motiveras av sambandet mellan redovisning och beskattning. Anpassningen följer redan av generella särföreskrifter från FI.

Remissinstanserna

De flesta remissinstanser har inte haft invändningar mot förslaget i övriga delar.

När det gäller lättnadsreglerna i IFRS 1 punkt 16-19 vill FAR SRS göra FI uppmärksam på att verkligt värde kan användas som antaget anskaffnings-

värde i en öppningsbalansräkning enligt lagbegränsad IFRS, om uppskrivning sker enligt ÅRL. FAR SRS vill att FI ska ompröva varför dessa regler inte är tillämpliga.

FI:s ställningstagande

När det gäller lätttnadsreglerna i IFRS 1 punkt 16-19 har FI i Förslagspromemorian (s. 21) hänvisat till att det för uppskrivning av materiella och immateriella anläggningstillgångar finns regler i RR 32:06 punkt 29, som under vissa förutsättningar godtar uppskrivningar enligt ÅRL. Som FAR SRS pekat på finns kompletterande regler om förutsättningar i ÅRKL och ÅRFL.

1.4 Hänvisningar till URA 47

Förslag

Redovisningsrådet har i mars 2006 gett ut ett nytt uttalande, URA 47 Redovisning av eget kapital i koncern. Uttalandet behandlar hur eget kapital ska redovisas i en koncernredovisning upprättad enligt IFRS. Vi föreslog i förslagspromemorian avseende bankredovisningsföreskriften en hänvisning i allmänna råd till uttalandet, som träffar alla finansiella företags koncernredovisningar enligt IAS-förordningen. I redovisningsföreskriften för försäkringsföretag finns redan hänvisningen.

Remissinstanserna

Försäkringsbolaget *If* ifrågasätter varför hänvisningen till URA 47 finns i 2 kap. eftersom uttalandet specifikt avser koncernredovisningen. Bolaget pekar också på svårigheten att tillämpa uttalandet tillsammans med särregler om upplysningar om eget kapital enligt RR 30:04 punkt 11-16.

FI:s ställningstagande

Vi genomför hänvisningen till URA 47 i bankredovisningsföreskriften i enlighet med Förslagspromemorian. FI har redan tidigare tagit ställning för att i princip samla alla hänvisningarna till godkända internationella redovisningsstandarder och Redovisningsrådet i 2 kap., trots att vissa delar endast får betydelse för koncernredovisningen. Detta har författningstekniska fördelar och vi ser inte att en uppdelning skulle göra redovisningsföreskrifterna mer lättillämpade. Detta gäller särskilt som reglerna för årsredovisningen normalt även gäller för koncernredovisningar enligt lagbegränsad IFRS. Det framgår i regel klart av uttalandena i vad mån de endast får betydelse för koncernredovisningen.

Särreglerna i 7 kap. i redovisningsföreskriften för försäkringsföretag, om upplysningar om eget kapital, som hänvisar till RR 30:04 punkt 11-16 är en följd av att ÅRFL innehåller vissa upplysningsregler om eget kapital som inte längre finns i ÅRL. Detta är i sin tur en följd av att vinstutdelningsreglerna för försäkringsföretag i försäkringsrörelselagen (1982:713) inte har ändrats på samma sätt som nya vinstutdelningsregler i aktiebolagslagen (2005:551). Eftersom URA 47 endast innehåller förtydliganden av upplysningar som redan följer av godkända IFRS innebär inte ett undantag från URA 47 någon egentlig lätttnad för berörda försäkringsbolag. FI har alltså redan tidigare valt den lösning som gällde för noterade icke-finansiella

företags koncernredovisningar enligt RR 30:04. Det kan anmärkas att frågan även berör koncernredovisningar enligt IAS-förordningen.

1.5 Övriga frågor med anknytning till RR 30 och RR 32

Vissa av remissinstanserna har uppmärksammat frågor som inte specifikt avser ändringar genom hänvisning till RR 30:06 eller RR 32:06 och som inte heller diskuterats i Förslagspromemorian. Dessa föranleder inga ändringar av redovisningsföreskrifterna nu. Frågorna bör lämpligen tas upp i samband med senare föreskriftsändringar.

Vissa remissinstanser har även ifrågasatt den korta remisstiden.

Remissinstanserna

Svenska Bankföreningen och *Rådet för finansiell rapportering* har ifrågasatt den process som föregått ändringsförslagen, bland annat med avseende på FI:s utredningsarbete, samt den korta remisstiden. *Svenska Bankföreningen* har också uppmanat till en tidigare dialog med branschen i föreskriftsarbetet.

FAR SRS har tagit upp vissa frågor med koppling till IAS 19 Ersättningar till anställda som avser försäkringsföretag som har förmånsbestämda pensionsåtaganden i "egen regi". De anser också att det bör klargöras hur en upplysningsregel om anskaffningsvärdet i 2 kap. allmänna råd punkten 4b FFFS 2006:17 närmare ska tolkas.

Försäkringsbolaget *If* uppmärksammar att Förslagspromemorian omnämner en promemoria om anpassningar av redovisningsföreskrifterna till ny redovisningslagstiftning om upplysningar om ersättningar och förmåner till ledningen.

FI:s bemötande

FI tar till sig synpunkterna om processen och att branschen bör konsulteras på ett tidigare stadium.

Som framgår av Förslagspromemorian (s. 2) avser FI att senare återkomma till frågor om ytterligare anpassningar av särföreskrifter om redovisning av pensioner till anställda med hänsyn till IAS 19 och RR 32:06. Den av *FAR SRS* nämnda frågan som har koppling till IAS 19 hör bättre hemma i detta sammanhang. Ett förtydligande av hur en upplysningsregel om anskaffningsvärdet enligt upplysningsregeln i 2 kap. allmänna råd punkten 4b i FFFS 2006:17 ska tolkas bör lämpligen ske i det allmänna rådet. En sådan komplettering bör föregås av en remiss och åtgärdas därför inte nu.

Vi har också för avsikt att inom kort remittera en promemoria med förslag till de anpassningar av redovisningsföreskrifterna som kan krävas med hänsyn till nya lagreglerna om upplysningar om ersättningar och förmåner till ledningen.

2. Delårsrapport

2.1 Bakgrund och sammanfattning

Riksdagen beslutade i maj 2007 om ändringar i årsredovisningslagarna¹ som påverkar reglerna om delårsrapporter i FI:s redovisningsföreskrifter. Även ändringar i lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet (LBC) påverkar våra redovisningsföreskrifter. Ändringarna är en följd av öppenhetsdirektivets genomförande i svensk rätt och träder ikraft den 1 juli 2007, med en övergångsperiod för onoterade företag till den 30 juni 2008.

Lagändringen innebär en förändring av vilka företag som är tvingade att upprätta delårsrapport. Även reglerna om innehållet i en delårsrapport ändras och de föreslagna lagändringarna kommer att gälla generellt för alla slag av företag. Oavsett verksamhet ska företag som omfattas av kraven i LBC om regelbunden finansiell information följa de nya reglerna i ÅRL när de upprättar en halvårs- eller kvartalsrapport. Detsamma gäller för den delårsrapport som kreditinstitut, värdepappersbolag och finansiella holdingföretag ska upprätta. Genom hänvisningarna i ÅRKL och ÅRFL blir reglerna således direkt tillämpliga även för finansiella företag.

FI:s redovisningsföreskrifter innehåller sedan tidigare en, i förhållande till äldre lagregler, utökad informationsskyldighet för de finansiella företagen. De nya, mer detaljerade reglerna i ÅRL får till följd att en stor del av det som anges i våra föreskrifter motsvaras av regler som framgår av lag. Vissa befintliga föreskrifter strider mot de nya lagreglerna och vissa allmänna råd för onoterade försäkringsföretag avviker från motsvarande regler i lag för noterade försäkringsföretag samt kreditinstitut och värdepappersbolag.

Mot denna bakgrund föreslogs vissa ändringar i redovisningsföreskrifterna avseende delårsrapporten. Se Förslagspromemoria 2 om ändringar i redovisningsföreskrifterna om delårsrapporten, daterad den 15 maj 2007. Sammanfattningsvis föreslogs att den dubbelreglering och konflikt i regelgivningen som blir fallet när lagändringen träder i kraft tas bort och de regler som specificerar de finansiella företagens delårsrapporter följer nu av ÅRL.

Lagstiftaren har haft som utgångspunkt en god avvägning mellan investerarskydd och marknadseffektivitet och anser att strängare regler än de som anges i öppenhetsdirektivet bara bör införas när det är särskilt motiverat. Redovisningsföreskrifterna ställer dock något högre krav på finansiella företag genom att i allmänna råd hänvisa generellt till IFRS, vilket även avser IAS 34 Delårsrapporter. Därutöver behålls vissa krav på upplysningar som avser kapitaltäckning respektive solvens och som motiveras av de finansiella företagens särart. Dessa strängare krav utgör dock ingen förändring jämfört med tidigare föreskrifter och allmänna råd.

Remissinstanser som har yttrat sig i denna del är:

¹ Årsredovisningslagarna används som ett samlingsbegrepp för årsredovisningslagen (1995:1554) (ÅRL), lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag (ÅRKL) samt lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag (ÅRFL).

- Bokföringsnämnden
- FAR SRS
- Finansbolagens Förening

2.2 Ändringar i 8 kap. FFFS 2006:16

Förslag

Kreditinstitut och värdepappersföretag ska från och med den 1 juli 2007 följa de detaljerade reglerna i ÅRL för delårsrapportens innehåll. Vi föreslog därför att motsvarande detaljerade föreskrifter i 2-4 §§ tas bort.

I 6 § allmänna råd hänvisas till en regel som har formen av föreskrifter. Vi föreslog istället att upplysningskraven om nya redovisningsstandarders konsekvenser för tillämpningen av rörelse regler förs in i självständiga föreskrifter.

Enligt ÅRKL, som hänvisar till 9 kap. 2 § ÅRL, ska delårsrapporten lämnas till registreringsmyndigheten senast två månader efter rapportperiodens utgång. Från den 1 juli 2007 ska delårsrapporten sändas till Bolagsverket som är registreringsmyndighet. Därför föreslogs att bestämmelsen i 8 § tas bort. Regeln angav att en delårsrapport snarast, dock senast inom två månader, ska insändas till FI.

Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2007. Institut som inte omfattas av LBC, får dock tillämpa äldre bestämmelser i 9 kap. 2 och 3 §§ samt 9 kap. ÅRL för räkenskapsår som avslutas senast den 30 juni 2008. Motsvarande övergångsregel föreslås därför i redovisningsföreskrifterna FFFS 2006:16.

Remissinstanserna

Finansbolagens Förening har inget att invända mot att föreskrifterna justeras till följd av de genomförda lagändringarna. De noterar att delårsrapporten från och med den 1 juli 2007 ska ges in till Bolagsverket i stället för till FI. *Finansbolagens Föreningen* har inga synpunkter på förslaget som sådant. Med beaktande av den information som finns på FI:s hemsida kan dock möjligen ett förtydligande i informationsgivningen till instituten övervägas.

Övriga remissinstanser har i denna del avstått från att yttra sig eller välkomnar vårt förslag.

FI:s ställningstagande

Förslaget genomförs av de skäl som anges i promemorian.

2.3 Ändringar i 8 kap. i FFFS 2006:17

Förslag

Försäkringsföretag, med undantag för sådana bolag som är noterade, är inte skyldiga enligt lag att upprätta delårsrapporter. FI har därför inte något bemyndigande att föreskriva om innehållet i delårsrapporten. Reglerna om delårsrapporten i FFFS 2006:17 har därför formen av allmänna råd.

Vi föreslog ingen ändring av de allmänna råd som anger att försäkringsföretag, med en balansomslutning över en miljard, bör upprätta en delårsrapport.

Vi föreslog att de detaljerade allmänna råden i föreskriften tas bort och ersätts med en hänvisning till reglerna i ÅRL. Förslagen till ändringarna innebär således ingen lättnad, däremot en samordning med reglerna för kreditinstitut och värdepappersbolag samt årsredovisningslagen.

Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2007. De nya bestämmelserna bör tillämpas i delårsrapporter som i sin helhet avser perioder efter ikraftträdandet. Till följd av att regleringen sker i form av allmänna råd föreslogs inga specifika övergångsregler.

Remissinstanserna

FAR SRS uppfattar FI:s förslag till bestämmelser om ikraftträdande för delårsrapport i försäkringsföretag som otydligt. Den nuvarande utformningen av FI:s förslag innebär, om FI går på samma linje som regeringen i prop. 2006/07:65, att försäkringsföretag som omfattas av FI:s allmänna råd om delårsrapport bör tillämpa de nya bestämmelserna redan i den förestående halvårsrapporten för 2007. *FAR SRS* anser att även onoterade försäkringsföretag bör omfattas av motsvarande övergångsbestämmelser om delårsrapport som kreditinstitut och värdepappersbolag.

Övriga remissinstanser har i denna del avstått från att yttra sig eller välkomnar vårt förslag.

FI:s ställningstagande

När det gäller ikraftträdande så innebär utformningen av bestämmelserna att de nya allmänna råden bör tillämpas redan i den förestående halvårsrapporten för 2007. Eftersom regleringen har formen av allmänna råd bedömdes initialt att en övergångsregel inte var nödvändig. Som *FAR SRS* pekat på finns rimliga skäl för att onoterade försäkringsföretag ska få motsvarande omställningstid som kreditinstitut och värdepappersbolag. För att tydliggöra denna möjlighet införs därför en övergångsregel på denna punkt.

I övrigt genomförs förslaget av de skäl som anges i promemorian men med vissa författningstekniska förtydliganden.

2.4 Ändringar i 8 kap. i FFFS 2006:18

Förslag

I föreskrifterna om förenklad årsredovisning i försäkringsföretag som har dispens föreslogs ändringar i hänvisningar till följd av ändringarna i FFFS 2006:18.

Remissinstanserna

Bokföringsnämnden noterar att dispensföreskrifterna hänvisar till det allmänna rådet till BFNAR 2002:5 Delårsrapportering. Detta är på väg att ersättas av BFNAR 2007:1 Frivillig delårsrapportering. BFNAR 2002:5 Delårsrapportering kommer endast att finnas kvar under en övergångsperiod.

Bokföringsnämnden anser därför att FI bör ändra hänvisningen till det nya föreslagna allmänna rådet.

Övriga remissinstanser har i denna del avstått från att yttra sig eller välkomnar vårt förslag.

FI:s ställningstagande

Eftersom förslaget endast rör sådana företag som frivilligt upprättar en delårsrapport bedömer vi det som sannolikt att dessa företag gör det enligt äldre regler under övergångsperioden. För att inte komplicera regelgivningen för dessa företag genomförs därför i nuläget ingen ändring i föreskrifterna.

3. Redovisning av premieinkomst och skatt på trafikförsäkringspremie

3.1 Redovisning av premieinkomst

Förslag

Till följd av att de befintliga redovisningsföreskrifterna om redovisning av intäkter upplevdes som otydlig, föreslog vi en ändring för att klargöra att som premieinkomst ska endast belopp som är intäkter enligt IAS 18 Intäkter och IFRS 4 Försäkringsavtal redovisas. Se Förslagspromemoria 3 om förtydligande om redovisning av premieinkomst och skatt på trafikförsäkringspremie, daterad den 15 maj 2007.

Remissinstanser som yttrat sig i denna del är:

- Danica – genom Försäkringsförbundet
- FAR SRS
- Försäkringsföretaget If – genom Försäkringsförbundet

Remissinstanserna

De flesta remissinstanser har inte invänt mot förslaget. *FAR SRS* samt *If och Danica* har kommenterat förslaget.

FAR SRS uppfattning är att det inte är en rättvisande presentation av intäkter från försäkringsavtal, där ”unbundling” tillämpats, att redovisa andra avgiftsuttag än premie för försäkringsrisk för en del av premieinkomsten. *FAR SRS* anser vidare att det är mer logiskt och konsekvent att redovisa övriga avgiftsuttag (för driftskostnad m.m.) antingen under ”Övriga tekniska intäkter” eller som en egen resultatrad (som inte ligger inom ”överbubriken” premieinkomst) utöver de resultatraderna som finns. En sådan egen rad skulle kunna läggas högst upp för de bolag som har sin största intäktskälla från avgifter, och inte från premieinkomst. *FAR SRS* har också noterat att en viss praxis redan utvecklats där premieinkomsten endast innehåller försäkringspremier och inte andra avgiftsuttag. De föreslår att ändringsförslaget bör ändras för att bättre reflektera vad som kommenteras ovan.

FAR SRS uppfattar också betydelsen av sista stycket i 2 § som otydligt och föreslår att ett förtydligande görs.

If (skadeförsäkringsbolag) anser att det förtydligande som görs i 1 a § post I.1.a Premieinkomst är olyckligt. De anser att remissförslaget gör att skadeförsäkringsbolag kommer att redovisa olika slags intäkter i samma post och med en blandning av bruttosummor och nettosummor. *If* anser inte att det remitterade allmänna rådet om att intäkter från ”icke försäkringsavtal” bör tas upp som särskilda poster kompenserar för denna sammanblandning.

Danica (fondförsäkringsbolag) anser att det är otydligt vad FI menar med avgifter. *Danica* undrar också om förslaget bara berör investeringsavtal och undrar hur försäkringsavtal ska behandlas.

FI:s ställningstagande

Remissförslaget genomförs men med en omarbetning. Andra intäkter från avtal om försäkring än premier behöver inte redovisas under premieinkomst utan kan redovisas under en egen post eller delpost i resultaträkningen. Ett tillägg i de allmänna råden om vilka IFRS-regler som är relevanta har också införts.

Förslaget som FI remitterade var avsett att vara ett förtydligande av befintliga föreskrifter om hur intäkter avseende investerings och serviceavtal ska redovisas. Det vill säga att endast poster som är intäkter enligt IFRS-regelverket ska redovisas i resultaträkningen. Beroende på hur företagen klassificerar sina försäkringsavtal innebär tillämpningen av IFRS 4 att en del inbetalningar som tidigare redovisades under premieinkomst ska redovisas som skulder i balansräkningen. Utredningar har visat att praxis varierar mellan försäkringsföretagen var intäkter som de tar ut i form av avgifter redovisas. FI är medveten om att det är en svår fråga att reglera.

Genom att omarbeta remissförslaget enligt ovan bedömer vi att remissinstansernas synpunkter väsentligt tillgodoses. Redovisning av intäkterna kan ske dels under premieinkomst dels som en egen post eller delpost. Om intäkten inte redovisas under premieinkomst ska dock posten eller delposten specificeras i resultaträkningen och inte netto redovisas.

FI är medveten om problematiken att inte ÅRFL:s uppställningsform är anpassad till IFRS-regelverket. Vi anser dock att det är förenligt med ÅRFL och Försäkringsredovisningsdirektivet att tillåta en redovisning av avgiftsintäkterna som en egen post.

FI anser också att vi tillgodoser remissinstansernas synpunkter om de otydliga allmänna råden genom att i stället för den generella hänvisningen till IFRS hänvisa till de enskilda relevanta standarderna.

3.2 Skatt på trafikförsäkringspremie

Förslag

Vi föreslog inte någon ändring av redovisningsföreskrifterna till följd av den föreslagna skatten på trafikförsäkringspremier. Vår bedömning var att det redan framgår av föreskriften dels att den ersättning för skatten som försäkringsföretaget debiterar försäkringstagarna inte bör redovisas som intäkt i resultaträkningen och inte ska ingå i posten premieinkomst, dels att ej inbetald skatt redovisas i balansräkningen under Övriga skulder.

Remissinstanserna

Ingen remissinstans har haft synpunkter på förslaget.

FI:s ställningstagande

Förslaget innebär i nuläget ingen förändring i föreskrifterna med anledning av den nya lagstiftningen om skatt på trafikförsäkringspremier.

4. Leasing

4.1 Bakgrund och sammanfattning

Våra nya allmänna råd avser årsredovisningen hos leasegivaren i de fall denna redovisar finansiell leasing som operationell leasing. Ett sådant undantag från IFRS är möjligt genom FI:s hänvisningar till RR 32 Redovisning för juridisk person. Undantaget och våra nya allmänna råd avser inte finansiella företags koncernredovisningar enligt lagbegränsad IFRS. Våra ställningstaganden gäller i avvaktan på en kommande översyn av skatte-reglerna och motiveras av att finansiella företag i större utsträckning än enligt nuvarande regler ska kunna redovisa leasing på samma sätt som tidigare för att inte öka kostnaderna i företagen. Se Förslagspromemoria 4 om anpassningar av redovisningsföreskrifterna för leasegivare som redovisar finansiell leasing som operationell, daterad den 15 maj 2007.

Remissinstanser som yttrat sig i denna del är:

- Bokföringsnämnden
- FAR SRS
- Finansbolagens Förening
- Sten-Eric Ingblad och Pernilla Lundqvist
- Svenska Bankföreningen

4.2 Avskrivning enligt en progressiv metod

Förslag

Vårt förslag var att införa ett allmänt råd som förtydligar att företagen kan tillämpa en progressiv avskrivningsmetod om den bättre återspeglar hur tillgångens framtida ekonomiska fördelar väntas bli förbrukade av företag trots att IAS 16 inte nämner en sådan avskrivningsmetod som möjlig.

Remissinstanserna

Bokföringsnämnden har inga synpunkter på förslaget.

FAR SRS anser bland annat att förslaget behöver utvecklas när det gäller tolkningen av när en avskrivningsmetod, som är progressiv, bättre återspeglar hur tillgångens ekonomiska fördelar förväntas bli förbrukade. De anger vidare att redovisning av de finansiella leasingavtalen som operationella är i sig en åtgärd som inte går att försvara ur ett redovisningsmässigt perspektiv, eftersom IAS 17 reglerar vad som är rättvisande bild och ekonomisk innebörd av ett leasingavtal. Undantaget från tillämpningen av IAS 17 är skattemässigt betingad, och det är därför en svår uppgift att försvara en avskrivningsmodell på något som ur ett redovisningsmässigt perspektiv inte borde ha klassificerats som en anläggningstillgång.

Finansbolagens Förening anger att förslaget står i samklang med den bedömning som gjorts i leasingbranschen beträffande tillämpning av ränte- eller annuitetsmetoder. De tillstyrker förslaget.

Sten-Eric Ingblad och Pernilla Lundqvist påpekar bland annat att IAS 16 inte förbjuder en progressiv avskrivningsmetod. Förslagets utformning måste få en annan lydelse för att inte tveksamheter ska uppstå när t.ex. noterade

företag ska upprätta koncernredovisning. De föreslår att det ska framgå av lydelsen att det allmänna rådet utgör ett förtydligande av, och inte en avvikelse från, IAS 16.

Svenska Bankföreningen tillstyrker förslaget men anser att det allmänna rådet bör utvidgas så att även andra avskrivningsmetoder än progressiva kan tillämpas av leasegivaren om det bättre återspeglar hur en tillgångs framtida ekonomiska fördelar väntas bli förbrukade. De avser metoder som inte finns angivna i IAS 16. De pekar på ett exempel där leasegivaren lägger upp transaktionsspecifika (skräddarsydda) avskrivningsplaner som vore önskvärda att kunna använda i redovisningen.

FI:s ställningstagande

FI håller med om att en progressiv avskrivningsmetod inte strider mot IAS 16, om den återspeglar hur tillgångens framtida ekonomiska fördelar förväntas bli förbrukade av företaget. Däremot så argumenterar såväl KPMG:s som PWC:s IFRS-litteratur explicit för att IAS 16 inte tillåter annuitetsmetoden eftersom denna beaktar finansieringskostnaden snarare än förbrukningen av de ekonomiska fördelarna. Vi ändrar därför lydelsen av det allmänna rådet till att explicit uttala att annuitetsmetoden får tillämpas. På detta sätt tillgodoses även remissinstansernas önskemål om förtydligande.

Vi har valt att låta företagen fortsätta redovisa leasing som de gjort enligt äldre föreskrifter för att inte skapa kostnader i företagen för att byta till en avskrivningsmetod som eventuellt ska gälla under en begränsad period innan skattereglerna setts över. Undantaget som beskrivs ovan är en avskrivningsmetod som i princip alla leasingföretag använder och vi har därför bedömt att ett undantag är motiverat. Vi är därför inte villiga att skapa ytterligare undantag för andra metoder som inte är lika utbredda.

4.3 Nedskrivning

Förslag

Vårt förslag innebar att reglerna för nedskrivning för finansiella instrument, enligt IAS 39, ska tillämpas i stället för nedskrivningsregler för anläggningstillgångar, enligt IAS 36, som beräknas med utgångspunkt i återvinningsvärdet. Vi föreslog även att förslaget skulle införas i ett allmänt råd.

Remissinstanserna

Bokföringsnämnden påpekar att förslaget innebär att företaget ska följa samtliga regler för operationella leasingavtal förutom vid bedömning och beräkning av nedskrivningar och återföringar av dessa. Detta anses som ologiskt och Bokföringsnämnden påpekar att det innebär en skillnad mot hur företag som inte står under FI:s tillsyn ska redovisa. De anger även bland annat att inom ramen för deras förenklingsprojekt finns ett förslag om schabloniserade avskrivningsregler på anläggningstillgångar.

Finansbolagens Förening påpekar att en hänvisning till punkterna VT 84 – VT 93 bör införas för att tydliggöra att inte enbart framtida kassaflöden är aktuella vid beräkning av nedskrivningsbeloppet utan att detta i vissa fall kan baseras på det verkliga värdet i likhet med vad som gäller enligt de äldre

redovisningsföreskrifterna. Vid obestånd kan de framtida kassaflödena i många fall beräknas till noll kronor och det enda som kan redovisas är värdet på objektet.

FI:s ställningstagande

Om ingen ytterligare reglering sker i de lagbegränsade redovisningsföreskrifterna så är nedskrivningar enligt IAS 36 tillämpliga för företag som redovisar finansiell leasing som operationell. För att få en kontinuitet i informationen och eftersom den ekonomiska innebörden av leasingavtalen har karaktären av en finansiell fordran föreslog vi att lease-givaren bör tillämpa nedskrivningsreglerna i IAS 39. Detta stämmer också överens med tanken i de äldre redovisningsföreskrifterna. Liksom för annuitetsmetoden ser vi detta som en temporär reglering under den period som sambandet mellan redovisning och beskattning ses över. Kreditgivning och nedskrivningar är också centrala i kapitaltäckningssammanhang. Vi håller därför fast vid att nedskrivningar ska ske enligt reglerna i IAS 39.

En hänvisning till VT 84-93 gäller med automatik i och med hänvisningen till IAS 39. Vi anser inte att detta behöver upprepas i allmänna råd.

4.4 Upplysningar

Förslag

Vårt förslag innebar att upplysningarna för operationell leasing bör tillämpas. Detta innebär att ingen ändring i redovisningsföreskrifterna blir nödvändig

Remissinstanserna

Finansbolagens Förening har inga erinringar mot förslaget.

FI:s ställningstagande

Vi inför ingen ändring av föreskrifterna, i enlighet med förslaget.

4.5 Komponentavskrivningar

Förslag

Vårt förslag innebar att vi inte inför något ytterligare undantag från reglerna om komponentavskrivningar enligt IAS 16.

Remissinstanserna

FAR SRS pekar på att det finns flera konsekvenser av att redovisa en finansiell fordran som en materiell anläggningstillgång där en praktisk hantering kan möjliggöras genom undantagsregler från FI. En sådan är komponentavskrivningar.

FI:s ställningstagande

Eftersom redovisningsföreskrifterna redan tidigare, genom hänvisning till BFN:s allmänna råd och RR:s äldre rekommendationer, gett uttryck för att komponentavskrivningar bör tillämpas ser vi ingen orsak att nu ge undantag från dessa regler för finansiella företag.

4.6 Säkringsredovisning

Förslag

Vårt förslag innebar inget undantag från reglerna om säkringsredovisning enligt IAS 39 även om det leder till att säkringsredovisning av en transaktion i koncernredovisningen kan vara tillåten som inte blir tillåten i juridisk person.

Remissinstanserna

FAR SRS pekar på att det finns flera konsekvenser av att redovisa en finansiell fordran som en materiell anläggningstillgång där en praktisk hantering kan möjliggöras genom undantagsregler från FI. En sådan är säkring av ränterisk i finansiell leasingfordran samt säkring av valutarisk i finansiell leasingfordran (se även kommentar på tillämpning av RR 32:06).

FI:s ställningstagande

Vi håller fast vid vår inställning i Förslagspromemorian att inte införa undantag från reglerna om säkringsredovisning i detta avseende. Om någon form av undantag från IFRS skulle medges skulle redovisningen av värdeförändringar på tillgången inte kunna göras enligt gällande redovisningsregler. Frågan om säkringsredovisning och värdering av materiella tillgångar omfattar flera tillämpningsområden än leasing så ett eventuellt undantag skulle kunna leda till ytterligare konsekvenser som avviker från de nu gällande redovisningsreglerna. Därför föreslår vi inte något undantag från tillämpningen av IFRS om säkringsredovisning i detta avseende.

4.7 Ikraftträdande

Förslag

Reglerna föreslogs tillämpas första gången i årsredovisningar för räkenskapsår som påbörjas den 1 januari 2007 eller senare samt på delårsrapporter som upprättas efter ikraftträdandet för del av ett sådant räkenskapsår.

Remissinstanserna

Svenska Bankföreningen tillstyrker förslaget och anser det vara av största vikt att detta allmänna råd träder i kraft i enlighet med förslaget, det vill säga den 1 juli 2007.

FI:s ställningstagande

Vi genomför vårt förslag enligt ovan.